מסורת הש"ס

גמ' ג)[לעיל נג.] [ל"ל אמר ליה רב נחמן ועיין בהרי"ף] **ג)**[לעיל מב. **ד)**[בראשי"ם בב"ב עד: גריס בכף סמתרי] **ה)**[לקמן מז.] **ו)**[לעיל מו.] **ז)**[לעיל מב.] **ח)**[לעיל מד.] **ט)**[לה מה. י)[לעיל מב: **רש"י יא)**[לעיל מה.] **תוס' יב)**ר"פ המלך **יג)**[לעיל נא: ד"ה תוכא] **יד)**[ועיין תוס' שבת נג. ד"ה מילתא וכו' וקל"ע]

הגהות הב"ח

(ג) גמ' שמנו מכמיס דבי רב פפי:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה והזייה וכו' דקים ליה. כעין זה בתוס' שבת דף ט ע"ב ד"ה הם וש"נ:

הגהות

גמ' א"ר נחמן לא שנו רבי. עיין בפ"ג מהל' שחיטה הל' טו בכסף משנה ד"ה ומלא הסיפון שחוט וכו' שגיגרתו ה' ר"ל חמר וע"ש הגפקוק): (ר"י מבפקויק)

רש"י ד"ה ולא נהירא ליה. והלא ראיתי כו'. גרסה ל"ל והלא ראיתי בגלח יו"ד בסוף:

(ר"ש)

שיטה מקובצת

ג) צריך להאדים מי אמרינן דיהרא קלי ואזיל עד ושט והוי במשהו הס"ד: **ב)** בגידא דנשיא בחק או במקל: **ג)** החק נכנס ויוצא ויורד למטה: **ד)** ונראה דכפא דידא דהכא היינו מסוף כפא:

פניני רש"י

רבי רבה. מר' יהודה הנשיא: (לעיל נח. ד"ה לעילא)

דאי בדרי לה סמא חייא. קממרי. עשב שמחבר כדממרינן... דעבד ליה קממרי ומיי: (רשב"ם ב"ב עד. ד"ה קממרי)

ניטלה האם שלה. ...ממין שנאכלת... שם נאכלת שקורין ווש"ק כמו ניטלה האם דלעו עוריפות (מולין ד' נד.)... (זבחים מ: ד"ה אם לכשיר)

ניטלה האם שלה. תניא (מולין נה:) היא האם היא טרפתא היא שלפותא וכל שלפותא היא ווש"ק בעין שומה של דג כדממרינן במסכת ע"ז בשליפוחה גבי עובדי דגים ואם של בהמה טולה עשויה שנעבועות תשובת מורי: (זבחים מ: ד"ה להכשיר ממין)

ושט נקובתו במשהו. תנן (לעיל דף מב.) הלכך לרוסתו גמי פסיקא לי דמשהו: **קנה נקובתו בכאיסר.** תנן: **דרוסתו בכמה.** רוחב קריק להמלים[ב]: **אחד זה ואחד זה.** ושט וקנה דרוסתו במשהו: **מאי טעמא זיהרא מיקלא קלי ואזיל גרסינן: מורי בה רב.** רב היה רגיל להורות שהריכה בדיקה מכפא ועד אטמא: **כפא דידא.** של יד דהיינו עשם רחבה של כתף מפרקדו"ן בלע"ז[ו]: **עד אטמא.** הירך דהיינו כנגד בני מעיים דריהה וכבד נמי מיקרו בני מעיים לקמן (דף נ:) גבי נחמרו בני מעיים: **כפא דמוחא.** כף הגולגולת דהיינו כל החלל ופף כנגד הסימנים: **מנו רב ומנו רב.** מי הוא זה רב שאומרים לפיניו כל שעה: **ולא נהירא ליה.** אין לחה זכור מי הוא והלא רשיחי קודם שהלך לבבל שהיה משמש את הנשיא: **בישיבה.** הוא היה יושב ואני עומד שהיה משוב ממני: **ומאן גבר.** כמה הוא גדול: **בבולא.** כמורה ובמסיקות: **פתח ר"ל ואמר.** נהירא לי וזכור הוא לנוטר: **שמוטה ושחוטה.** נמצאת גרגרת שמוטה ושחוטה ואין יודע מה קודם שחיטה נשמוטה: **בשרה.** שמה נשמוטה מחלה היתה יורדת למטה ושוב אינה נשמטת: **ויקוץ.** יחתכנה במקום מחר מה דומין מרפיהן של מחכים טרפה דהואיל ודומין י"ל שמה מתך הרחמן למחר עיקור נעשה: **שב שמעתתא.** בריש פירקין (דף מב.): **רישבא.** לייל: **מחו.** לחיותה: **בגידא דנשיא.** ג) בחים או במקל: **וקטלי.** שהיתה מתה בכך: **אתו לקמיה דרבי יהודה.** לשחלו על כך שהם לקחה בגיד הנשה שלה שהיא מתה טרפה מחרי שחלו רופאין שהיא מתה בחכה זו: **אלא מה שמנו חכמים.** ולקמיה פריך הא קא חזינן דחתה **מחו בכוליותא.** מכין בחן שהיה בכוליותא מלמעלה ומכווניס שחין החן נכנס ג) ויורדת למטה מן הכליות למחל: **וקטלי.** מתה מחליה: **אתו לקמיה.** לשחול שם שחטוה מחר המכה מהו: **דאי בדרי לה סמא.** שם מפזרין עליה שם: **מתני' ניקבה הגרגרת.** בלע"ז מקרון חיכר כדמפרש: **או שנסדקה.** לחרכה וכדחמרינן(ט) שם נשחייר היממה בעלה ולמטה: **נפחתה הגולגולת.** העשם נפחת ורואין חלו שלא ניקב הקרוס: **זה לתוך זה.** שמוכיון הן ודופן של שיהם מדוקים זה לזה ובשמנעיהן הן נקובין זה לזה ושם חזרו ונקבו במקום מדיקת דופנותיהן חין הנקב נרחה למוך חלא זה לחוך זה כשרה להא דהדי נמי שפכי: **ניטל לחי התחתון.** מעל הבשר והסימנים מחוברים בבשר האם. מדרי"ך של נקבה שהוולד מונח בה: **וחרותה בידי שמים.** מפרש בגמרא (לקמן נה:) שנמקה ריחה שלה בידי שמים כגון שנעבעה מקול רעש וברקים מרחמה קשה כחריות דקל ובגמ' (שם) מפרש מנא ידיע שם בידי שמים שם בידי מדם: **הגלודה.** שיטל עורה או מחמת שחין או מחמת מלחכה ולא נשחייר כלום ובגמ' (שם) מפרש כמה יעמוד מן העור ותהא כשרה: **גמ' כל היכא דתני אלו. מישוטא משמע לחו ותו לא: תנא טרפות.** משבישהו לטרפות: **ותנא זה הכלל.** לאחויי הכל דלא תנינהו: **וחזייה אילימא בפא דידא היינו בנגד בני מעים.** פירש הקונטרס בפא דידא עשם רחב של כתף שקורין בשפלדו"ן בלע"ז על אטמא הירך דהיינו כנגד בני מעייה דריהה וכבד נמי מיקרו בני מעייה לקמן (דף נ:) גבי נחמרו בני מעייה וקשה לפירושו דהכי דבשלון משנה ובריימתא הוו בכלל בני מעייה בלשון חמורלי לא הוו בכלל בדמוכח לעיל (דף נ:) גבי נפולה דקחמר חממיר נפולה שחמרו לריכה בדיקה כנגד בני מעים ומר זוטרא מוסיף כנגד כל החלל משמע דלא מיקרי בני מעייה חלא כרם ודקין וחתא מר זוטרא לחוסופי עד כנגד וקורקבן ומתר הכי[ג]בעי רב הונא נגד הסימנין מהי ומתר ליה רב חסא דקשין הן חלל נפילה וכן לעיל (דף נא:) דקחמר שמואל לדוסה שחמרו לריכה בדיקה כנגד בני מעייה ותמ"ל מוסיף רב חנן בר רבא משמיה דרב כל החלל ונראה לכפא דידא דהכא ד] משום כפא דידא עד אטמא דשין בכלל זה חלא כרם ודקין ולהכי פריך היינו כנגד בני מעייה והא חלא מצני מתחלא כפא שבא להוסיף חף ריחה וכבד משום דמשמע ליה כפא סוף כפא וגם הוה ליה למיתקט כנגד כל החלל וגם ניחא ליה למימר מכפא דמוחא דמשמעינן ליה לרב לעיל (שם) דקחמר לריכה בדיקה נגד כל החלל ותפילו בסימנין: **יביא ויקוץ.** יחחוך סימן זה עלמו שנשחט במקום חחר שם דומה מרחים של מחכים טרפה דהואיל ודומין י"ל שחף חתן הרחמן חחר עיקור נעשה והכי[ה] דפ"ב (לעיל כח.) דשחט חת הוושט ומנלחת גרגרת שמוטה זה היה מעשה ולחמרו כל שפק בשמיטה פסולה חין יכול להקיף על ידי שיחחוך הוושט עדיין במקום חחר דממה נפשך לח יהו דומין החמוכין זה לזה חפילו נשמוטה הגרגרת קודם שחיטה לחומה שעה היה עדיין חיות בושט ועכשיו חין בו חיות כלל ו"ת ויביא עוף חחר וישמוט בו חת הוושט וחמ"ל יטמוט חת מרחיהן של השמוטות הללו שוין וי"ל דחין מקיפין חלח בחומו עוף עלמו חו בחומה הנהמה עלמה ולמחי דגרסינן כחן בספריס יביא בהמה חחרת ויקוץ קשה: **ואלו כשרות בבהמה.** כולהו לריכי לכפריש"נ ברים פירקין (דף מב. ד"ה ניקב)[ו]: (שיך לע"ז)

והזייה לדרב מתנא דאתיא בזה הכלל מ"ט דמזיא לנטולי.

ות"ת דהכא משמע דין לר"י דין לר"ל חלא מרבינן זה הכלל חל"כ למיל למנך ממנינין ומה כן ההיל דרבים בר פפא לחמה בטולין חחת היכי חתיל המחר ברים פירקין (לעיל מג.) לטעולה למחר מ' טרפות מנו מכמיס לחתי למעוטי דרבים בר פפא חלא למיל ור"ל פליגי חלא למי ודבי יוחנן ור"ל פליגי עליה כמו עולה ת"ל סבר כר"ל דחלו כשרות דוקא וחתיל מחלו כשרות כי היכי דחתי דרב מתנא לר"ל חל"ג חלא לחתיל זה הכלל ות"ת וחמתי מוקי חלמודל פלוגתייהו דדרב מתנא לוקמה בדרבים דרבי יוחנן סבר מזייה לדרבים לחתיל זה הכלל ות"ג חלא למיל ושחט חלו טרפות למעוטי ור"ל סבר לחזייה לדרבים חלא לחתיל זה הכלל משום דרבים חין מקיפין חלא בחומו עוף עלמו חו בחומה הנהמה עלמה ולמחי דגרסינן כחן בספריס יביא בהמה חחרת ויקוץ קשה: **ואלו כשרות בבהמה.** כולהו לריכי לכפריש"נ ברים פירקין (דף מב. ד"ה ניקב)[ו]: (שיך לע"ז)

וחזייה לדרב מתנא דאתיא בזה הכלל מ"ט דמזיא לנטולי.

ות"ת דהכא משמע דין לר"י דין לר"ל חלא מרבינן זה הכלל חל"כ למיל למנך ממנינין ומה כן ההיל דרבים בר פפא לחמה בטולין חחת היכי חתיל המחר ברים פירקין (לעיל מג.) לטעולה למחר מ' טרפות מנו מכמיס לחתי למעוטי דרבים בר פפא חלא למיל